sum⁹ seq̄t. Nō em̄ accepistis spm̄ seruitutis iterū in timore. sed accepistis spm̄ adoptionis filioꝝ q̄ gustato desipit oīs caro. Sz qꝛ nō pñt ꝑ fieri. nisi dñs ꝓtegat. iō orat i graduali. Esto mihi i deū ꝓtectorē. Rursus qꝛ nō pōt hr̄e ꝑ oīa. nisi q̄ gaudet i domino. iō seq̄tur alt̄a. Exultate deo adiutori nr̄o. Gaudiū ei spūale excludit oēm carnalitatē. Quia ꝟo q̄dā sunt casti ⁊ hūiles ꝑ ficte. ab his docet caueri i euāgelio mat. vij. c. Attendite a falsis ꝓphetis. q̄ ꝑtēdūt castitatē ⁊ sunt luxuriosi. Vel ꝓpt̄ humanam laudē sunt casti. sicut fatue virgines q̄bus d̄r. Amē dico vobis nescio vos. Sz dñs humiles vere saluat. Vdn seq̄t offertoriū. Populū humilē saluū facies dñe ⁊ oculos supboꝝ humiliabis. Quia ꝟo per delicias spirituales oīa cōculcamus. ideo d̄r in postcōmunione. Gustate ⁊ videte q̄niam suauis est dñs ⁊c̄.

De dñica nona.

Postmoduz sequit̄ nona dñica. i q̄ legit̄ liber sapie. Sapia aūt est cogitare d̄ celestibus. et leuare cor ad illa. vñ monet nos ad hoc ⁊ maxime ꝓpter festuz assumptiōis btē ꝟginis qd̄ instat. qñ. s. assūpta est in celū. Et qꝛ hō se sup se leuare nō potest nisi eū dñs trahat. ideo d̄r in introitu. Ecce deus adiuuat me ⁊ dñs susceptor est anime mee. i. sursum captor. Sic em̄ itur ad celestia. nō passibus corpis sed assimulatione mentis ad deum. in quo vitantur omnia mala de quib⁹ sequitur in epistola prima ad Coꝝ. x. c. Non simus cōcupiscētes malorum ⁊c̄. Postea sequit̄ ibi. Fidelis deus q̄ non patiet̄ vos temptari supra id quod potestis. sed faciet cum temptatione ꝓuentum vt possitis sustinere. prius tamen timorem incutit dicendo. Qui stare se putat videat ne cadat. In g̃duali ꝟo qui sursum rapitur reddit gratias deo dicens. Domine dominus noster q̄ admirabile est nomen tuū in vniuersa terra. Quoniam eleuata est magnificentia tua sup celos. s. non tantū in christo ⁊ beata virgine id est sup celos materiales et spūales. verum etiaz in sanctis sup celos materiales. In euāgelio Luc̄. xvj. monet vt si nō possimus ꝑ nos volare ad celum faciam⁹ nobis amicos de mām̄ona iniquitatis. id est d̄ diuitijs inequaliter possessis dicēs. Homo quidam habebat villicum ⁊c̄. Homo iste sciuit sic ꝑ prudentiaz carnis disponere q̄ amotus a villicatiōe fuit recept⁹ i domib⁹ domini. ⁊ hoc ꝑ iniquitatē fraudis. Si ergo ille laudatur qui ꝑ iniq̄tatē fraudis sciuit sibi in futurū ꝓuidere. multomagis laudabit dñs eos qui dāt elemosynas quod est prudentia spūs de qua dicit apostol⁹. Est vita et pax qꝛ hō sibi ꝓuidet i futuro. Postea seq̄t Quia filij h⁹ seculi prudētiores sunt filijs lucis in generatiōe sua id est in his que ꝑtinent ad generationem suā. i. circa tꝑalia. Et ego dico vobis facite vobis amicos de mammona iniq̄tatis. vt cum defeceritis. s. moriendo. recipient vos in eterna tabernacula. q̄ sūt sua. Unde bti paupes spū qm̄ ip̄oꝝ ē regnū celoꝝ Et qꝛ nō tantū ꝑ elemosynas ꝑ etiā ꝑ orationes volam⁹ ad celestia. iō est alt̄a. Dñe deus salutis mee. i die clamaui ⁊ nocte coraz te. Quia ꝟo hec tabernacula per opa iusticia habēt̄. seq̄tur offertoriū. Iusticie dñi recte letificantes corda ⁊c̄. Quo āt ordine hec fiant oñdit̄ in postcommunione. Primū querite regnū dei. Math̄. vj. ca.

De dominica decima.

In dñica decima legit̄ eccl̄iasticus q̄ incipit. Omnis sapia a dño d̄o ē. Ubi oñdit̄ q̄ nō solū sapia sed etiā oīa bona st̄ a deo. ⁊ ideo ab eo solūmodo sūt petēda ⁊ ad eū debemus clamare ⁊ ideo incipit introit⁹. Dū clamarē ad dñm exaudiuit vocē meā. ⁊ qꝛ debem⁹ ip̄m solū orare. sequitur ꝟsus. Exaudi d̄s orōnē meā. Et orō i q̄busdā ecclesijs. Pateant aures miscd̄ie tue dñe ꝑcibus supplicātiū. In qua collecta patet q̄s rogans dignus sit exaudiri. Unde sequit̄ ibi. Et vt petentib⁹ desiderata concedas fac eos que tibi sunt placita postulare. Et oñdit̄ in epl̄a. Scitis qm̄ ⁊c̄. j. Corinth̄. xij. c. q̄ oīa bona sunt a deo ⁊ ideo ei sunt exhibende gratiarūactiōes Vñ enumerat oībus donis dicit. Hec autem oīa opat̄ vnus atq̄ idē spūs diuidēs singulis ꝓut vult. Sz qꝛ bonū cito amittitur qd̄ non a largiente custoditur sicut dicit Greg. iō seq̄tur rñsorium. Custodi me

dñe vt pupillā oculi. Itē qꝛ ad illū ꝯfugere debemus. a quo oīa bona habem⁹ seq̄t̄ alla. Dñe refugiū fact⁹ es nobis. In alijs ecclesijs d̄r alla. Te decet. Euāgelinm v̄o qd̄ est in quibusdā ecclesijs. Cū appropin. Luc̄. xix. c. est de symoniacis. q̄ iniuriant̄ spūisctō. s. in hoc ꝙ vendūt ea q̄ ip̄e dat g̃tis. vel ad volūtatē suā tribuūt. ac si ab illis essēt illa bona. ⁊ nō a spiritusancto. Et nota ꝙ h̄ euangeliū in q̄ hierl'm destructō p̄dicat̄ in augusto legit̄. qꝛ prius a nabuchodonosor. postmodū a romanis in hoc mēse destructa fuisse inuenit̄. In alijs v̄o eccl'ijs legit̄. Dixit ih̄s ad quosdaꝫ. Seq̄t̄ offertoriū. Ad te dñe leuaui animā meam q. d. nō ad symoniacos. nō ad p̄latos prauos. nō ad quosdā fatuos ⁊ simulatos religiosos. q̄ faciunt se a simplicib⁹ adorari. sed ad te a quo oīa bona sunt ⁊ qꝛ tūc acceptat de⁹ oīa opa nostra. qñ speram⁹ in ipsū. ideo seq̄t̄ postcōmunio. Acceptab̄ ⁊c̄.

De dominica vndecima.

Vndecima dominica incipit eccl'ia legere iob q̄ sil'r est liber exemplaris. sꝫ est exemplū p̄fectionis. i. p̄fecte sapie q̄ ñ habetur nisi p̄ p̄dictā refectionē doctrine spiritualis. nā refectio facit spiritualit̄ fortes ⁊ ideo post libros salomonis legit̄ lib̄ iob In ordine aūt biblie oēs libri exemplares scꝫ ruth. iob. thobias. iudith. ⁊ hester. p̄cedūt libros doctrinales salomōis ꝓpter p̄dictā rōnem. de quo etiā dicet̄ sub dñica xv. ⁊ qꝛ vnanimitas facit fortes ⁊ patientes sic̄ fuit iob. ⁊ cōcordes sic̄ fuer̄t filij iob q̄ faciebāt ꝯuiuia p̄ domos vnusq̄sqꝫ i die suo. iō incipit introit⁹. Deus i loco sancto suo. i. i hūilib⁹ Esaias. Sup quē req̄escet spūs meus nisi sup humilē ⁊ q̄etū ⁊ tremētem s̄mones meos. Et si deus est cū eis nl'lus pōt eis p̄ualere. Deus ei habitare fac̄ vnius moris in domo. i. ꝯcordes ⁊ vnanimes. quales fuer̄t filij iob. q̄ dabāt sibi inuicez comedere. Vñ est versus. Exurgat deus ⁊ dissipent̄ inimici ei⁹. Quia fortitudo nr̄a nihil valet nisi dñs nobiscū coopetur. imo p̄ncipal'r opet̄. In epl'a. Notum vob̄ facio euāgeliū. q̄ est. j. coꝝ. xv. oñdit b. paul⁹ humilitatē. Vñ seq̄t̄ ibi. Qui nō sum dign⁹ vocari apl's. Et ꝓpter hāc humilitatē rapt⁹ fuit vsqꝫ ad tertiū celū. In rñsorio q̄ꝫ seq̄t̄ vox humiliū. In deo sperauit cor meuꝫ ⁊ adiut⁹ sum. ⁊ in v̄su. Ad te dñe leuaui aīaꝫ meā. Et qꝛ ex tali spe sequit̄ exultatio. ideo in q̄busdā ecclesijs est alla. Venite exultemus dño. Euāgelium v̄o est de hūilitate ⁊ eius effectu. Duo homines ascendebāt ⁊c̄. Luc̄. xviij. c. Vñ sequit̄. Phariseus dicebat. Dñe nō sum sicut ceteri hoīm ⁊c̄. ecce sup̄bia. Seq̄t̄. publicanus dicebat. Deus ꝓpicius esto mihi peccatori. ecce humilitas. ⁊ iō abijt iste iustificatus in domū suā ab illo. Quia v̄o humilitatē sequit̄ exaltatio. qui em̄ se humiliat exaltabit̄. ideo sequit̄ offertorium. Exaltabo te dñe qm̄ suscepisti me. i. sursū cepisti. q. di. Exaltabo te. qꝛ exaltasti me. Postcōmunio est Honora dñꝫ de tua sb̄stantia ⁊c̄. ꝓuer. iij. c. Hoc ad literaꝫ facit humilis. dat em̄ libent̄ paupib⁹ ⁊ h̄ est honorare dñm. qꝛ ip̄e p̄cipit vt det̄ pauperibus. Vel honora dñm ⁊c̄. i. oīa bona tua deo attribue. ⁊ hoc ē ꝓpriū humiliū. Hec postcōmunio ꝯgrue hoc tp̄e canit̄. qñ frugibus horrea ⁊ vino cellaria plena redundant. quibus deuote dñs honorat̄.

De dñica duodecima.

Duodecīa dominica est de oratione. ⁊ q̄si exprimitur iob orans ⁊ sedens in sterquilinio ꝯquerendo d̄ falsis amicl Legitur em̄ iob in duabus dñicis. Iob quidem in sterquilinio moraliter est aīa i mortali pctō et fetido. in quo dum residet non restat nisi orare deū vt ip̄am ab eo eripiat Vñ incipit introitus. Deus in adiutoriū meū intēde dñe ad adiuuādū me festīa. cōfundant̄ ⁊ re. q̄ que. aīam meā. In offertorio aūt oñdit̄ efficatia oratiōis. ⁊ totuꝫ offertoriū est or̄o moysi sumpta de exo. quādo rogauit ꝓ filijs isrl' q̄ fecerūt vitulū cōflatilē. ⁊ incipit. Precatus est moyses i cōspectu dñi dei sui ⁊c̄. q̄ moyses seip̄ꝫ exposuit ꝓ salute ꝓpl'i dicens dño. Aut dimitte eis hanc noxam aut dele me ⁊c̄. Et reduc̄ ad memoriā merita patrū. Memento inquit abraam ysaac ⁊ iacob ⁊c̄. ⁊ placat⁹ factus est dñs de malignitate quā dixit facere ꝓpl'o suo. et ex hoc ꝓbat̄ ꝙ sanctorū merita nobis prosunt. Et nota ꝙ in hoc of-